

Arrest

nr. 213 978 van 13 december 2018
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 27 september 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de volgende beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging:

- de beslissing tot teruggrijping (bijlage 11), getroffen en betekend op 12 september 2017;
- de beslissing tot intrekking van het visum, getroffen en betekend op 12 september 2017;
- de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijping – asielzoeker (bijlage 11ter), getroffen en betekend op 18 september 2017.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 194 570 van 31 oktober 2017 waarbij de vordering om, bij wege van voorlopige maatregel, de vordering tot schorsing van het op 27 september 2017 ingediende schorsings- en annulatieberoep bij uiterst dringende noodzakelijkheid te behandelen, wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FONTIGNIE, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst op de aard van de bestreden beslissingen, die alle werden genomen aan de grens voordat de verzoekende partij het Belgisch grondgebied is binnengekomen en op de vaststelling dat het beroep van de verzoekende partij tegen het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) van 24 oktober 2017 door de Raad werd verworpen bij arrest nr. 210 559 van 5 oktober 2018. Gevraagd of zij in haar huidige situatie, waarbij zij is onderworpen aan een definitief geworden bevel om het grondgebied te verlaten, nog een belang kan doen gelden bij het aanvechten van beslissingen die hun uitwerking enkel kunnen kennen aan de grens, erkent de verzoekende partij dat de bijlage 13quinquies van 24 oktober 2017 definitief is geworden. Zij stelt evenwel een belang te behouden omdat de bestreden teruggedrijvingsmaatregelen (bijlagen 11 en 11ter) ingevolge artikel 74/5 van de wet van 15 december 1980 worden omgezet in bevelen om het grondgebied te verlaten en deze bevelen later aanleiding kunnen geven tot het opleggen van een inreisverbod. Zij stelt dat aan hoe minder bevelen om het grondgebied te verlaten zij is onderworpen, hoe beter dit is voor haar aangezien het bestaan van verschillende bevelen een invloed heeft op het bepalen van de duur van een inreisverbod. Ook voor wat betreft de beslissing tot intrekking van een visum, stelt de verzoekende partij dat zij haar belang behoudt, daar deze beslissing aanleiding zou kunnen geven tot latere, voor haar negatieve beslissingen. Waar de voorzitter opmerkt dat zij met haar betoog vooral lijkt uit te gaan van hypothesen, gaat de verzoekende partij hier niet op in”.

1.2. De verzoekende partij kan worden gevolgd in haar betoog dat de bestreden teruggedrijvingsmaatregelen (de bijlagen 11 en 11 ter) op grond van artikel 74/5, §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van rechtswege worden omgezet in bevelen om het grondgebied te verlaten. Maar aangezien een later gegeven bevel om het grondgebied te verlaten, met name de bijlage 13quinquies van 24 oktober 2017, definitief is geworden nadat het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest nr. 210 559 van 5 oktober 2018, is dit bevel om het grondgebied te verlaten uitvoerbaar en kan de verzoekende partij geen belang meer ontlenen aan de nietigverklaring van bevelen om het grondgebied te verlaten die vroeger werden gegeven. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting opwerpt dat *“aan hoe minder bevelen om het grondgebied te verlaten zij is onderworpen, hoe beter dit is voor haar aangezien het bestaan van verschillende bevelen een invloed heeft op het bepalen van de duur van een inreisverbod”* komt dit neer op een puur hypothetisch en derhalve onaanvaardbaar belang (cf. RvS 9 maart 2016, nr. 11.837 (c)). Het steunt immers op de hypothese dat er een inreisverbod zal worden opgelegd – dat dan het accessorium zal zijn van een nieuwe beslissing tot verwijdering – en op de hypothese dat er bij het bepalen van de duur ervan rekening zal worden gehouden met het aantal bevelen om het grondgebied te verlaten dat uitgevaardigd werd. De verzoekende partij kan zich in voorkomend geval alsnog tegen nieuwe beslissingen richten en zich op alle eventuele onwettigheden beroepen (cf. RvS 9 maart 2016, nr. 11.837 (c)). Voor wat betreft de beslissing tot intrekking van een visum geldt dezelfde vaststelling. De verzoekende partij stelt immers dat zij haar belang behoudt, daar deze beslissing aanleiding zou kunnen geven *“tot latere, voor haar negatieve beslissingen”*, die bovendien niet nader omschreven worden.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA